

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω καμμίαν ἀρχήν.

Τελείωσε.

Τελείωσε, μᾶς ἔλειψε
Καὶ τούτη ἡ σκοτούρα·
Οἱ Τούρκοι ἔδειξαν μυαλό,
Καὶ τᾶδωσαν μὲ τὸ καλὸ,
Χωρὶς καμμιά μουρμουρα.

Μὰ ἔμεινε ἡ Γούνιτσα
Ἐστῶν Τούρκων τὴν μερίδα...
Ἄχ! ἂν τὴν ἔδιναν κι' αὐτὴ,
Τί εὐτυχία ζηλευτὴ
Ἐστὴ φίλη μας πατρίδα!

Πάντα νὰ λείπη κάτι τι
Ἀπὸ τὴ Ῥωμηροσύνη,
Καὶ ὁ Ῥωμηρὸς νὰ μὴ ἴμορῃ
Ἐτσι ἔστ' ἀλήθεια νὰ χαρῃ,
Καὶ ξένοιαστος νὰ μείνῃ.

Ἄλλ' ὅμως μὴ λυπόσαστε,
Καὶ θάλλθῃ ἔστα νερά μας
Κ' ἡ Γούνιτσα ἡ ξακουστὴ,
Καὶ τότε γίνετα σωστὴ
Ἡ τωρινὴ χαρά μας.

Δικὴ μας καὶ ἡ Γούνιτσα
Θὰ γίνῃ κι' ἄλλοι τόποι,
Χωρὶς νὰ σύρουμε σπαθὶ,
Γιατί πολὺ μᾶς συμπαθεῖ
Ἡ σύμμαχος Εὐρώπη,

Ὅ,τι κι' ἂν δέσουμε ἑμεῖς,
Ἡ Δύσις θὰ τὸ λύσῃ.
Ἄν δὲν πολὺ μᾶς ἀγαπᾷ,
Μὰ ἡ καρδοῦλά της κτυπᾷ,
Ἄν ὁ Ῥωμηρὸς κουνήσῃ.

Φοβάται, κι' ἡ ἀγάπη της
Οὔτε στιγμὴ θὰ πάψῃ.
Ἐρεῖ πῶς εἴμαστε τρελλοὶ,
Καὶ Δύσις καὶ Ἄνατολή
Ἐμπορεῖ γιὰ μᾶς ν' ἀνάψῃ.

Ἄς κάνῃ πάντα ἡ Ἑλλάς
Πῶς πέρνει τὴν λεπίδα,
Νὰ τὸ πιστεύουν οἱ κουτοί,
Κι' ὅλο νὰ δίνουν κάτι τι
Ἐστῆς δόξας τὴν πατρίδα.

ΕΦΛΟΓΙΑ

Ἄκρα υἰγεία λυμαινεται τὴν πόλι.

Ἡ ἐφλογία στήσασα τὰ ὀδοφράγματά της εἰς ὅλους τοὺς
δρόμους παραφυλάττει ποῖον ἐκ τῶν διαβατῶν νὰ συλλάβῃ
καὶ κολλήσῃ χωρὶς νὰ ξεκολλήσῃ ἀπ' ἐπάνω του, πρὶν τὸν
στεῖλῃ στὰ θυμαράκια, ἢ τὸν κατανήσῃ βλογοικομμένο.

Καὶ ὁ λεγόμενος διευθυντὴς τί κάμει;

Ποῦ εὐκαιρεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ γυρίξῃ τὰ στενάδια καὶ μα-
ζεῦν φρόκαλα.

Ἀπὸ τὴν μεγάλη του καθαριότητα, ὡς φύσει παστρικὸς
ἄνθρωπος, πλησιάζει νὰ γίνῃ ἄλλος χονδροκώστας.

Φτοῦ, νὰ πάρῃ ὁ διάβολος τὸ ρωμαϊκόν.

Εἰς τῶν κ. κ. Φινοπούλων

τὸ πασίγνωστον οἶνοπνευματοποιεῖον, τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀ-
θηνᾶς, ὅπου πίνουμε τὰ ἀριστά μας ὀρεκτικὰ, πωλεῖται κα-
πνὸς, εἰς τὸ ἐντὸς αὐτοῦ γωνιαῖον καπνοπωλεῖον, μαπνὸς=

ἀπ' ἐκεῖνον ποῦ φουμάρετε,

ὅπως τὸν θέλετε, ὅπως τὸν ἀγαπάτε, ὅπως τὸν ἐπιθυμῆτε.
Δάβετε, φουμάρετε, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ καπνὸς ὁ χυνόμενος
καὶ καπνιζόμενος εἰς ἄφεσιν στενοχωριῶν.

ΛΑΥΡΙΟΝ

Ὅταν κανεῖς τὸ καλὸ μάθη, δὲν τὸ καλὸ ἀφίνει.

Ὁ κλέπτῃς τὴν παλῆά του τέχνη δὲν τὴν ξεχάνει.

Τοῦ χοίρου καὶ ἂν τοῦ κόψῃς ἀκόμη τὴ μύτη, πάλι χοῖρος θὰ ἦναι.

Καὶ οἱ τοῦ ἱστορικοῦ Λαυρίου ἰδρυταὶ καλομαθόντες ἀπὸ τὴν πρώτην φοράν ποῦ μᾶς ἐχαντάκωσαν, δὲν μποροῦν νὰ τὸ ξεχάσουν.

Ὡς κλέπται ἐπιτήδειοι δὲν μποροῦν νὰ ξεχάσουν τὴν παλαιὰ των συφροπονητικὴν τέχνην των.

Τοῦ χρυσοκανθάρου ὅσα καὶ ἂν τοῦ ψάλλῃς, πάντα χρυσοκάνθαρος θὰ ἦναι.

Ἄλλὰ τί τρέχει πάλι μ' αὐτοὺς τοὺς χριστιανούς;

Ἴδου. Καθὼς ξέρετέ τὸ Λαύριον ἐχρεωστούσε πρὸς τὴν κυβέρνησιν 5—4 ἑκατομύρια δραχμᾶς, ἀπὸ φόρους καὶ διάφορα κολοκύθια. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κεμερωτοῦ των οἱ ἰδρυταὶ, δὲν εὕρισκον καλὸ νὰ τὰ πληρώσουν, ἀπ' ἐδῶ τὰ εἶχον μὲ τὴν κυβέρνησιν, ἀπ' ἐκεῖ τὰ εἶχαν μὲ τὸ κυβέρνο, τὰ καταφέρνουν, ὥστε νὰ μὴ πληρώσουν εἰς τὸ κατακακόμοιρο καὶ φουκαριασμένο δημόσιον οὔτε ὀβολόν, οὔτε μουδύλεπτο τσακισμένο, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ χρέους νὰ κατασκευάσουν σιδηρόδρομον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἕως τὸ Λαύριον.

Ἔως ἐδῶ πάει καλὰ τὸ πρᾶγμα, διότι ἐφαίνετο πῶς δὲν ἐπήγαινε κακὰ, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐγίναν ὅλα κακὰ ψυχρὰ κ' ἀνάποδα.

Οἱ φιλοπάτριδες ἰδρυταὶ ἐσκέφθησαν νὰ στήσουν νέα καρμανιόλα διὰ τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι, νὰ ἐκδώσουν νέας μετοχὰς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου εἰς βάρος τῶν παλαιῶν μετοχῶν τοῦ Λαυρίου των.

Γιὰ νὰ σὰς δώσωμε νὰ καταλάβετε καλλίτερα, ὅσοι δὲν καταλαβαίνετε, σὰς λέμε, ὅτι αἱ παλαιαὶ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου τιμῶνται 210 φράγκα, ἢ νέαις ποῦ θὰ ἐκδοθοῦν θὰ τιμῶνται 140. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον κάθε κάτοχος παλαιᾶς μετοχῆς θὰ κερδίξῃ εἰς κάθε μετοχῇ 70 φράγκα, ὃ δὲ ἀγοράζων τὰς νέας, ἐνῶ νομίζῃ, ὅτι θὰ ὀφελῆται, θὰ κερδίξῃ τὴν τύφλα του — καὶ νὰ μᾶς συμπαθῆτε διὰ τὴν ἔκφρασιν.

Καὶ οἱ ἰδρυταὶ τάχα ἐκ τῆς κατ' ἐκτικῆς αὐτῆς τί κερδίζουν; Χάμ, εἶχον τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες. Πρὶν κατασκευάσουν καὶ στήσουν τὰ δίκτυα των, ἐφρόντισαν καὶ ἐμάζωσαν χιλιάδας παλαιῶν μετοχῶν, νὰ ξεφουρτίσουν ἀπὸ Λαύριον, θὰ τὰς πωλοῦν, δηλαδὴ, 210 φρ. καὶ 70 παραπάνω.

Τοῦτ' ἔστι, θὰ σαβουρώνουν εἰς κάθε μετοχῇ 70 φρ. παραπάνω τῆς ἀξίας των, ἐνῶ οἱ ἀποφύγι, θὰ χάνουν τὰ ἐβδομήντ' αὐτῶν καὶ θὰ μένουν μόνον μὲ τὰ 210. Καταλάβετε τί σὰς σκαρώνουν;

Καὶ ἡ κυβέρνησις τί κάμει; Καταγίνεται πρὸς λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ καὶ τῆς ἐκπορθέσεως τοῦ φούρνου τοῦ Νεσραδῆν Χότζα.

Καὶ ὅμως τὸν μπόγια τὸν ἔχουν στὸ Μπουρτζι μόνον γιὰ τοὺς ληστὰς τῶν βουνῶν, γιὰ τοὺς κλέπτας τῶν πόλεων δὲν ὑπάρχει οὔτε μαναβέλα, οὔτε ρόπαλο, οὔτε ξύλο κούτσουρο. Πολίται, προσοχὴ ἀπ' τὸ Λαύριον.

Οἶνοι Ἀρπατζοπούλου.

Τὸ ὄραϊον τοῦτο κατάστημα κείται ὀλίγον ἄνωθεν τῶν Χαυτείων.

Εἶνε φιλοκάλως περιποιημένον. Ἐχει πλεῖστα δωμάτια. Κρασιά ἄδολα. Γλυκὰ μαύρα, μπρούσκα, φρούτα, κρύα φαγητὰ καὶ μπίρα Βιέννης καὶ Μονάχου καὶ χιλίων ἄλλων εἰδῶν.

Περιποίησιν δὲ θείαν. Ἐκεῖ νὰ τὸ ρίχνετε εἰς τὸ ἐξῆς.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΤΗΡΩΝ

Μέχρι τῆς 16 τοῦ μηνός, — δὲν ξέρομε καὶ ἂν μέχρι τῆς σήμερον — καθυστηρεῖτο ὁ μισθὸς τῶν πτωχῶν κλητῆρων.

Ἄλλ' οἱ κλητῆρες οὗτοι εἶνε ἄνθρωποι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἰκογενειάρχαι, μὲνα σωρὸ παιδιὰ, ὅλα τοῦ ψωμοῦ, πῶς θὰ ζήσουν;

Τίς κατεκρατοῦσε τὸν μισθὸν των, ἢ καλλίτερα, διατὶ δὲν ἐξεδόθησαν ἐγκαίρως τὰ μισθοδοτικὰ τῶν ἐντάλματα;

Ἄδηλα καὶ κρύφια, κύριε, τὰ μυστήριά σου καὶ μόνος σὺ

γνωρίζεις ποῦ κεύνται τὰ μυστήρια αὐτῶν, καὶ ἡ πείνα τῶν πτωχῶν κλητῆρων ποῦ τραβοῦν.

Πεινασμένο ἀρκοῦδι χορεύει ποτέ:

Πῶς θέλομε λοιπὸν καὶ οἱ κλητῆρες νηστικοὶ καὶ πεινασμένοι νὰ κάμουν καλὰ τὴν δουλειά των, νὰ κυττάζουν τὸ καθήκον των;

Ποβερότης, ποβεροτήτων, τὰ πάντα ποβερότης.

Τὸ ζαχαροπλαστεῖον Παύλοβιτς,

τὸ τόσο ἀρχαῖον καὶ ἕνα τῶν πρωτεύοντων τῶν Ἀθηνῶν, συνέστησε πρὸ καιροῦ ὑποκατάστημα εἰς τὸ Λαύριον πλουτισμένον ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη τῶν γλυκυσμάτων, ποῦ μποροῦν νὰ τρώγουν οἱ Λαυριῶται καὶ νὰ μὴ χορταίνουν ποτέ.

Ἐμένα, ἔτσι μοῦ ἔρχεται νὰ πάγω ἐκεῖ, νὰ φάγω ἀπὸ κείνα τὰ γλυκύσματα, μολονότι ἐδῶ τὰ βρίσκω φθεινότερα. Ὅπως δὴποτε, ἅμα γίνῃ σιδηρόδρομος θὰ πάγω.

Ο ΚΟΣΟΝΑΚΟΣ

Ὁ τῆς ἀστυνομίας διευθυντής,

μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς τὸ ἀστυνομικόν του δελτίον προχθὲς ἔγραψε καὶ τὰ ἀκόλουθα.

..... Ὁ ἐπὶ ρυπαρογραφίᾳ διακριθεὶς συντάκτης τοῦ «Παληανθρώπου», ἐναυρυνόμενος ὡς εἰ διεπράξατο μεγάλῃ τινα πράξιν πατριωτισμοῦ κτλ.

Ὁ συντάκτης τοῦ «Παληανθρώπου», κύριε Διευθυντά, γνωστὸς εἰς Ἀθήνας πρὸ τοῦ σὺ γίνεις γνωστὸς καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν σου αὐτόν, εἶνε εἰς τῶν ἐντιμωτέρων πολιτῶν, καὶ εἶθε καὶ σὺ νὰ ἦσο ὡς αὐτόν.

Οὐδέποτε ἐνέπεσεν εἰς ἐγκληματικὴν πράξιν, οὐδ' ἐφυλακίσθη ποτέ, οὐδ' ὕβρισε τίνα, οὐδ' ἐβλάψεν ἄνθρωπον, οὔτε ἐκατηγορήθη δι' ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν, οὔτε φίλησε κατορημέναις ποδιαῖς, διὰ νὰ τύχῃ δημοσίας τιμῆς θέσεως καὶ ζήσῃ ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ὡς κηφῆν, οὔτε μὲ χαρτοπαίκτης συντροφιά ἔκαμε, οὔτε μαγκουφίδες τοὺς συμπολίτας του ὠνόμασε ποτε, οὔτε βάνασος πρὸς τοὺς ἐχθρούς του ἐφάνη, οὔτε τὸν ἐσφύριξάν ποτε, ἀλλ' ἔζησε καὶ ζῆ ἐντίμως ἐκ τοῦ ιδρώτος τοῦ προσώπου του, οὐδένα παρακαλῶν, οὐδένα ἐξυβρίζων, ἀλλὰ τύπτων τὸ κακὸν ἀπτοήτως πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶν.

Ἄν δὲ ἡ γλώσσά του ἦνε πικρὰ, εἶνε, διότι πικρὰ εἶνε καὶ ἡ ἀλήθεια.

Οἱ κακοὶ δὲν διορθώνονται δι' εὐφρολογίῶν καὶ ἀβρῶν λόγων καὶ περιποιήσεων, αἱ διστραμμέναι φύσεις, πρέπει διὰ τραχέων λόγων νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸ γνῶθι σαυτόν.

Ἐπρεπε νὰ σεβασθῆς τὴν θέσιν σου, ἦτις εἶνε ἴση ὑφυπουργοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ὕψους αὐτῆς νὰ μὴ καταδεχθῆτε νὰ κατεβῆτε τόσο χαμηλὰ, ὥστε νὰ μεταβάλετε τὰ ἐπίσημα ἀστυνομικὰ δελτία, εἰς δελτία ρυπαρογραφικὰ, εἰς δελτία ὕβρεων, ὅπως διὰ τῆς ἐπισημότητος δῆθεν αὐτῶν, μειώσης κεκτημένας ὑπολήψεις πρὸ δεκαετηρίδων.

Ὁ κάλαμος τοῦ «Παληανθρώπου» εἰργάσθη ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἰς τὰς καλλίστας ἡμερίδας τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ἐπαρχιῶν, τῆς Ἀσίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ κάλαμος τοῦ «Παληανθρώπου» κτυπᾷ, ἀλλὰ δὲν ρυπαρογραφεῖ.

Ἐξῆσε δὲ ὁ **Συντάκτης** αὐτοῦ τοσοῦτον σεμνὸς καὶ ἀξιοπρεπῶς, εἶνε δὲ ὑψηλόφρων τοσοῦτον, ὥστε καὶ ἀδικούμενος ἀκόμη περιφρονεῖ, ἀλλὰ δὲν καταπιέζει τοὺς ἐχθρούς του.

Εἶνε μέγας καὶ ὄχι μικρὸς εἰς τὸ φρόνημά του. Διὰ τοῦτο καὶ ἀμαρτάνεται παρ' ὅλου τοῦ λαοῦ, ὅστις ἀγοράζει κατὰ χιλιάδας τὰ φύλλα του.

Δύο καὶ ἡμισὺ χιλιάδας ἐπώλησε προχθὲς μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ

Τάκοῦς;

Μηχανικὸν καφεκοπτεῖον

Ὁ κ. Γεώργιος Στρούγκας τεχνίτης καφεκόπτης, ἔχει τὸ κατάστημά του ὀπισθεν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσης κατὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Μάρκου, κόπτει δὲ τὸν καφέ διὰ μηχανῆς κινουμένης διὰ πετρελαίου, ψιλὸν, ψιλώτατον, ἄχνη. Εἶνε ἀριστον καφεκοπτεῖον καὶ καφεπωλεῖον. Ἐκεῖ ὄλοι.

ΤΑ ΕΝ ΟΙΚΩ, ΕΝ ΔΗΜΩ.

Σταθῆτε, μὴ βιάζεσθε. Δὲν πρόκειται νὰ σὰς ποῦμε σκανδαλώδη πράγματα, ἂν καὶ γιὰ σκανδαλώδη πράγματα θὰ σὰς ὀμιλήσωμε.

Σὲ κάθε συνοικία κατοικοῦν νοικοκυράδες καὶ νοικοκύρδες, αὐτοὶ λοιπὸν οἱ νοικοκυριδο-νοικοκυράδες ἔχουν καὶ νοικοκυροπούλες, κορίτσια μικρὰ καὶ μεγάλα τῆς πανδρείας καὶ μή.

Κάθε δὲ καλὸ γονεὶς προσπαθοῦν ν' ἀναθρέψουν τὰ κορίτσια των μὲ κάθε τρόπο καλὰ, γιὰ νὰ μπορέσουν μιὰ μέρα νὰ τὰ ρίξουν σὲ καλὰ χέρια, διότι ἡ καλὴ ἀνατροφή εἶνε ἡ καλλίτερα προίκα. Ἀλλὰ ἔλα ντὲ ποῦ εἰς μερικὰς συνοικίας σοῦ ξεφυτρώνουν κατὶ διάβολοι καὶ σοῦ χαλοῦν ὄλους τοὺς κόπους.

τοῦ Ἀγρινίου καὶ τὸν κάλλιστον ἀπὸ τοὺς κοινοὺς καπνοῦς. Ὁκ. Ἀλεβιζόπουλος γίνεταί κομμάτια γιὰ τοὺς μουστερίδες τῶν. Διὰ τοὺς Νεαπολίτας εἶναι θησαυρὸς κεκρυμμένος μεταβεβλημένος εἰς καπνὸ.

ΚΡΑΤΗΤΗΡΙΟΝ.

ὑπαστυνομίας Νεαπόλεως.

Ἐπιτηδεύομαι τοῦ τμήματος τούτου εἶνε ἕνας κάπιος Στίνης.

Καλὸ κ' ἀξιοπαλλικάρι καὶ περιποιητικὸ καὶ φιλόανθρωπο καὶ καί.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν μᾶς ἐκαί ετίποτε, οὔτε ἔχει κανεὶς κανένα παράπονον ἐναντίον του. Πρόκειται περὶ τοῦ κρατητηρίου τοῦ τμήματος τούτου.

Νὰ, π. χ. ἐκεῖ εἰς τοὺς ἀγίους Θεοδώρους ὁ κ. Βακαλόπουλος ἔχει κατὶ χάνια, τὰ ὅποια ὀνομάζει σπῖτια. Μέσα εἰς αὐτὰ τὰ σπῖτια κατοικοῦν λογιῆς λογιῆς ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ, τὰ ὅποια κάθε βράδυ γίνονται μαλλιὰ κουβάρια, κάμουν μαλεβράσι, φέρουν τὸν κόσμον ἄνω κάτω καὶ γίνονται τὸ κακὸ παράδειγμα ὅλης τῆς συνοικίας.

Δὲν εἶνε δυνατὸν, κ. Βακαλόπουλε, σὺ εἶσαι καλὸς καὶ αὐστηρὸς ἄνθρωπος, νὰ γίνῃ κάμμία οἰκονομία, νὰ παύσῃ τὸ ταβατοῦρι, καὶ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ κόσμος ἀπὸ κατὶ ἀσχημίας;

Πήγαινε καὶ δός τους μιὰ ρομπατσίνα καλή. Καὶ βλέπομε πάλι.

Καπνοπωλεῖον Γλάδστον.

Τὸ καπνοπωλεῖον τοῦτο τοῦ γνωστοῦ καὶ περιποιητικοῦ κ. Ἀλεβιζοπούλου κείται ἐν Νεαπόλει ὀλίγον ἄνωθι τοῦ καφετειοῦ Καρατζᾶ. Ἐχει φιλοκομμένο, μυρουδάτον, ἀνάμικτον

Εἶνε τοῦτο μιὰ καμαρούλα τριῶν βημάτων μῆκος καὶ δύο πλάτος.

Ἐχει ἕνα σιδηροῦν παραθυράκι μιᾶς σπιθαμῆς μηκοπλάτος.

Οὔτε πέτρα δὲν βρίσκεται νὰ καθίσῃ ὁ κρατούμενος.

Ἐχουν, αἱ φιλόανθρωποι ψυχαὶ των ρίψει ἕνα κομμάτι σαπίδι χάρμω, εἰς τὸ χωματίον ἔδαφος, ἴσως ὅπως τοῦτο χρησιμεύῃ ὡς κλίτη εἰς τοὺς ἀτυχεῖς κρατούμενους.

Ἐν αὐτῷ δύναται νὰ πάρῃ ὄχι μόνον τὸν χειμῶνα, ἀλλὰ καὶ τὸρα ἀκόμη κανεὶς τὸν πλευρίτη.

Τὸ ἔδαφος εἶνε πλήρες οὕρων, ὥστε δύναται ἐκ τῆς δυσωδείας ν' ἀναπτυχθῇ χολέρα.

Καὶ ὅμως ἐκεῖ θέτουν ἀνθρώπους, κύριοι.

Νερό: Μπᾶ, δὲν κάμεις δουλειά σου. Ὁ ἐν τῷ κρατητη-

ρίω τῆς ὑπαστυνομίας ταύτης τιθέμενος ἄνθρωπος, μεταβάλεται εἰς ζῶον. Μπορεῖ νὰ ψοφήσῃ.

Μόνον γιὰ τὰ μάτια ὁ Κοσουάκος γνωρίζει, καθιστάμενος καταγέλαστος, νὰ χαλᾷ τὸν κόσμον μέσα στους δρόμους, καὶ νὰ φορτώνεται τοὺς οἰκοκυραίους, δι' ἓνα χαρτάκι ποὺ μπορεῖ νὰ βρῆ ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, διὰ τὴν βρώμα καὶ δυσωδεῖα τὴν ὅποιαν ἀναδίδουν τὰ ἀστυνομικὰ χρητητήρια, δὲν εἶνε εἰς θέσιν οὔτε νὰ τὰ ἰδῆ, οὔτε νὰ τὰ μυρισθῆ.

Καὶ μήπως εὐκαιρῆ ἀπὸ τῆς ἄλλαις του δουλειαῖς ;

ΔΥΟ ΚΑΚΑ

εἶνε μίξευμένα πρὸ τοῦ Ἀρσακείου.

Ἡ φοβερὰ σκὴν, εἰς τὴν ὅποιαν δύναται νὰ πνιγῆ καὶ αὐτὸς ὁ μακρὺς φίλος κ. Παρασκευαῆδης καὶ τὴν ὅποιαν διὰ νὰ περάσῃ κάνεις πρέπει νὰ κάμῃ καβάλα-ἀλὰ Κωνσταντινούπολι, -κάνενα χαμάλη, ἂν δὲν θέλῃ νὰ καταστρέψῃ τὰ ρούχᾳ του, καὶ τὰ μαθητάρια καὶ νεανίσκοι τινες, οἱ ὅποιοι περιζώνουν στενὸς τὸν ναὸν τοῦτον τῆς Ἀθηνᾶς, χίλια δύο ἀσχημόλογα ἐκσφενδονίζοντες ὀπισθεν τῶν μαθητριῶν.

Ἡμεῖς, ὡς εἶπαν οἱ ἀρχαῖοι, θεωροῦμεν τὰς αἰσχρὰς ἐκφράσεις ὡς ὀδηγούσας εἰς ὁμοίαις πράξεις.

Ὅμιλῖαι κακὰ φθειροῦσι χρυστὰ ἤθη.

Αὐτὰ τὰ δύο λοιπὸν κακὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διορθωθοῦν ; Καὶ ἂν θὰ διορθωθοῦν, πότε ;

Εἶνε ντροπὴ νὰ βλέπουν τὰ χάλια μας καὶ οἱ ξένοι.

ΓΟΥΝΙΤΣΑ.

Παρατηρήσατε κάμμιὰ φαρὰ, ὅταν εἰσέρχεσθε εἰς κανένα ἐμπορικὸ καὶ ζητήτε ν' ἀγοράσετε κανένα πρᾶγμα ; Ὁ ἀφεντικὸς ἐρωτᾷ τὸν ὑπηρέτη — Κώστα, Παῦλο, Γκίκα, ἔχομε ἀπὸ 'κεῖνο ;

Τί ἄλλο θὰ πῆ τοῦτο, παρὰ, ὅτι δὲν γνωρίζει καὶ τὸ ἀφεντικὸ τί πρᾶγμα ἔχει μέσα στὸ μαγαζί του.

Αἶ, τὸ ἴδιο ἐπάθαμε καὶ 'μεῖς μὲ τὰ νέα μεθόριά μας, δὲν γνωρίζομε τί ἔχομε καὶ τί δὲν ἔχομε. Ἀφοῦ ἀνακαλύψαμε τὸν Βόριον Πόλον, ποῦ δηλαδὴ κεῖται τὸ Νεζερὸ, τὸ Καραλὴ Δερβέν, τὸν Ζάρκο καὶ ὁ Πύργος τοῦ Καραλὴ, τότε ἀνακαλύψαμε καὶ ποῦ κεῖται ἡ Γουνίτσα, παραμεθόριος καὶ αὐτὴ διαφιλονεικουμένη θέσις.

Ἀφοῦ πῆραμε τὰ ἄλλα, θέλομε καὶ αὐτὴ, καὶ τότε ἀμέσως.

Ἄνδρα θέλω, 'τόρα τὸν θέλω.

Δὲν ἀξίζουν λέγουν ἡ ἀντιπολιτευόμεναις ἐφημερίδες, ὅσα ἐλάβαμε χωρὶς τὴν Γουνίτσα, εἶνε γιὰ πέταμα, καλλίτερα νὰ πέρναμε τὴ Γουνίτσα καὶ ν' ἀφίναμε τ' ἄλλα, παρὰ ποῦ πῆραμε τ' ἄλλα, κι' ἀφίσαμε τὴ Γουνίτσα, ἂν συνέβαινε τοῦτο, θὰ λέγαμε τ' ἀνάποδα.

Εἴμεθα ἀνάποδοι ἄνθρωποι.

Τοῦ ἑλληνοῦς ἡ κεφαλὴ πόσα δὲν κατεβάζει ;

Ἄλλὰ τέτοιο κεφάλι ποῦ ἔχομε, φόβος εἶνε μὴ μᾶς τὸ σπάσουν κάμμιὰ ὄρα, καὶ καθίσωμε στ' αὐτὰ μας μὲ σπασμένο κεφάλι.

Τὰ θέλομε ὅλα δικά μας, μὰ δὲν εἶνε ἔτσι.

Παραγινήκαμε γκρινιαρίδες.

Τοῦ Γεωργαντᾶ

τὸ παντομωλεῖον, τὸ κείμενον ὀπισθεν τοῦ Νοσοκομείου τοῦ πολιτικοῦ, μεταφερθὲν εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ παλαιοῦ, εὐπρεπίσθη, ἐκαλωπίσθη καὶ ἐπλουτίσθη μὲ πάσης καλῆς ποιότητος πρᾶγμα. Ἐχει συντροφιά καὶ καθαρὸν ξενοδοχεῖον. Κρασὶ δὲ αἶντε ντέ. Γκράν ! Κι' ὅλα στή φτεῖνια.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

κατὰ τὴν νέαν μέθοδον τοῦ Μαγχοῦφ.

Ὁ κακοῦργος καὶ αἰμοχαρὴς Ντίνιμι Σηκτῆρ, κρεωπώλης ἐν εὐθυμῖα διατελὼν ἠθέλησε νὰ κατακρεουργήσῃ τράγον τινα εἰς τὸ χασάπικόν του κρεμάμενον. Ὁ ἀπάνθρωπος καὶ θηριώδης κρεουργὸς, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δραστηρίου Φῶν-Φάτ-Φίτ, ὠδηγήθη εἰς τὸ κρατητήριον — Χθὲς ὁ φαῦλος καὶ κακοήθης Μπαρμπᾶ-Ζαμπικάκος, γέρων 60 ἐτῶν καὶ κτηματίας, συνελήφθη δαίρων τὸν μικρὸν υἱὸν αὐτοῦ, διότι τὸ παιδίον ἔρριπτε λίθους κατὰ τῶν διαβατῶν, ὧν ἐνὸς ἔσπασε τὴν κεφαλὴν. Ὁ ἄστοργος πατὴρ καὶ γερομαμάκουθος ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου, ὅπου δι' ὄλης τῆς ἡμέρας τὸν ἄφησαν νηστικό. — Χθὲς ἀναγώγου ἀνατροφῆς παρθένος ράπτουσα εἰς τὸ παράθυρόν της, ἔρριψε μιὰ κλωστίτσα, ἡ ὅποια ἐπεκαθέθη ἐπὶ τινος σκουπιδιάρη, προσκληθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὁ τῆς κακαναγώγου παρθένου πατὴρ ἐπεπλήχθη ὑπὸ τοῦ κλητήρος, διὰ τὴν βαναυσότητα τῆς θυγατρὸς του. — Οἱ αἰσχιστοὶ ταραξίαι φοιτηταί, γνωστοὶ ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὰς ἀκολασίας των, ἠτάκτον καὶ ἐθορύβουν ἐν τινι παραδόσει πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ καθηγητοῦ, τοῖς ἐγένοντο αἱ δέουσαι παρατηρήσεις ὑπὸ τοῦ Φῶν-Φίτ-Μπέτμου, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν, ἐφ' ᾧ καὶ τοὺς μούτζουσε καὶ ἔφυγε ἐν μέσῳ τῶν συριγμῶν τῶν καταπτύστων λεγομένων φοιτητῶν.

Ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς

Μπέτ.

Σ. Πυληανθρωπική. — Δὲν θὰ εὐρεθῆ ἀρὰ γε καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ἐν Ἀθήναις ἂ βρῶ στο μὸς τις διευθυντῆς νὰ ἐφαρμώσῃ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τοῦ Δελτίου, τὸν ρυπαρογραφικὸν τοῦτον τροπὸν τοῦ γράφειν, ὃν πρὸ πολλοῦ εἰσήγαγε ἡ Ἀγγλικὴ καὶ Γαλλικὴ ἀστυνομία ἐν τοῖς ἀστυνομικοῖς δελτίοις της, ὡς ἤκουσα. Ὡς Ἀθήνα, τέτοια χώρα... νὰ μὴ βρίσκῃς οὔτε ἓνα ἄνθρωπον τῆς προόδου καὶ τῆς καλλιλογίας ; Κρίμα.

Ξενοδοχεῖον Μαῦτα.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο κεῖται εἰς τὸν Πειραιᾶ πλησίον ὅσα τὸν σταθμὸν τῶν ἀμαξῶν. Ἐχει ὅλα τὰ προτερήματα τὰ πρέπει νὰ ἔχουν πρὸ πάντων ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα. Ἄκραν καθαριότητα καὶ περιποίηση. Μερίδας μπόλικας καὶ ἀπηλλαγμένας ἀηδῶν οὐσιῶν. Μπριζόλας ποῦ μὲ μίαν, μποροῦν νὰ χορτάσουν δύο ἄνθρωποι. Φρούτα, πουλιὰ, ὄρη πιλαφίων καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο φαγόσιμον. Ὅσοι κατεβαίνετε εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ πεινώτε, ἐκεῖ ὅλοι νὰ πηγαίνετε νὰ τρῶτε.

ΒΑΡΕΛΟΠΟΙΕΙΑ

Ὅλοι οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν κατήντησαν βαρελοποιεῖα, ὥστε εἶνε ζήτημα πῶς νὰ περάσουν οἱ διαβάται.

Βεβαίως ὡς καταστηματαρχαὶ πρέπει νὰ κάμουν τὴν δουλειὰ των ὅπως μὴ ὑποστοῦν ζημίας οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ νὰ βάζουν τοῦλάχιστον τὰ βαρέλια στὴ σειρά !

Ἄλλ' αὐτὰ ποῦ τὰ βλέπει ὁ Κοσουάκος.

Μπυραδόρες βάρμεν ;

Κι' ἄλλος κανονιέρης.

Αὐτὸς εἶνε ὁ Θ. Ντέρος, ὁ ὅποιος ψούνησε ἀπὸ ἓνα ταμπάκι πετσιᾶ καὶ τοῦ μῆκε χρέος 180 δραχμᾶς. Σήμερα, αὔριο, νὰ τοῦ τὰ δώσῃ, ἐπὶ τέλους συμφώνησε νὰ τοῦ τὰς πληρώσῃ μὲ σκόντο 50 δρ. τὸ ὅποιον ὠμολόγησεν ἐνώπιον μαρτύρων. Ξέρετε τί ἔκαμε ; Ὅταν ἦλθε ἡ προθεσμία τὰ ἀρνήθη, ἐπῆγε στὸ δικαστήριον καὶ τοῦ τὰφαγε, ἐπειδὴ ἐπῆρε ψεύτικο ὄρκο· ἔχει ρίξει κι' ἄλλων κανόνι. Βάρδα, κύριοι, φουρνέλο.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ δραχμαὶ ἕξ πληρωτέαι ἅμα τῇ παραλαβῇ, διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, διὰ τοὺς ἐπαρχιώτας ποῦ εἶνε ζωντόβολα, δραχμαὶ δέκα, μὲ τὰ ταχυδρομικὰ εἰς θάρους μας, διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ποδ εἶνε ξυπνοὶ, δραχμαὶ δώδεκα. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος. Αἱ ἀποδείξεις πογράφονται παρὰ τοῦ ὑπογράφοντος αὐτάς.